

for Nogen. Det er ganske vist, at der paa flere Steder har været taget en betydelig Deel af dette Materiale, uden at det dog har været til nogen Skade, da Havet atter har tilført en betydelig Mængde. Man vil maaskee bemærke, at hvor Loven ikke er nødvendig, vil den ikke blive anvendt; men jeg skal dog tillade mig at anføre, at naar Loven først er tilstede, har man ingen Garanti for, at den ikke vil blive anvendt, hvor den er mere til Skade end til Gavn; og hvis derfor det forelagte Lovudkast ikke kan modtage saadanne Endringer, at det kun kommer til at omfatte de Rhystrækninger, hvor Erfaringen har godtgjort, at det er nødvendigt, kan jeg ikke stemme derfor.

Madsen: Jeg vil ogsaa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de samme Rhystrækninger, som den sidste ærede Taler omtalte; nemlig paa den vestjydste Rhyt. Det er ganske rigtigt, at der, som anført, paa denne Rhystrækning er stor Mangel paa Steen og Gruus, saaledes at de eneste Steder, hvor dette findes, er ved Stranden; men ved samme Leilighed paatrænger sig mig det vigtige Spørgsmaal, som jeg meget ønsker at faae opklaret, nemlig, hvem der er Eier af den Grund, der findes paa Vestkysten af Jylland mellem Klitterne og Havet. Denne Deel af Landjorden har paa enkelte Steder en Bredde af indtil 300 Alen, og da den er af Bigtighed for dem, som der opsamle Steen og Gruus, er det mig ikke klart, hvorvidt det forelagte Lovudkast kan have Indflydelse paa denne Rhystrækning eller ikke. Desuden er det mig ikke klart, hvad der forstaaes ved Forstranden; jeg har talt med flere derom, og de fleste have sagt, at det er den Deel af Havet, der ligger nærmest imod Land, medens det derimod er en almindelig Mening paa Vestkysten af Jylland, at netop den Deel af Landet, der grænses nærmest ud imod Havet, nemlig den Deel, der findes mellem Havet og Klitterne, er den egentlige Forstrand, og naar der paa denne Egn tales om Strand-eiernes Ret, hvor Rhystrækningen paa enkelte Steder er privat Eie, saa have Forstrands-eierne undertiden tiltaget sig den Ret at bortvise Folk fra den Strækning, som jeg har omtalt, der ligger mellem Klitten og Havet. Det

har der til alle Tider været anseet som en Ret for de tilgrændsende Beboere, at opsamle Steen og Gruus, og dersom dette Lovforslag bliver vedtaget, er det mig af Bigtighed at faae at vide, hvorvidt det vil forandre det Forhold, der i den Henseende har fundet Sted ved den nævnte Rhystrækning. — Det andet Punkt, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er, hvad der skal forstaaes ved Havet, og om Fjordene ogsaa skulle regnes dertil. I dette Tilfælde vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Sønder Nisum-, Ringkjøbing- og Stabil-Fjorde paa Vestkysten af Jylland kun staae i Forbindelse med Havet ved saakaldte Minde, og dersom denne Lov ogsaa skal finde Anvendelse paa disse Fjorde, saa vil det ikke være let at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Strand eller Forstrand, eftersom store Strækninger af disse Fjorde ere mere eller mindre begroede ud fra Landjorden, saaledes at det paa mange Steder er uklart for Beboerne, hvor langt deres virkelige Eie-domsret strækker sig. Jeg haaber derfor, at den høitærede Minister vil udtale sig i denne Henseende og klare Spørgsmaalet om, hvad der skal forstaaes ved Forstrand, og hvad der skal forstaaes ved Hav, og om disse Fjorde skulle henregnes til Havet eller ikke.

Brun: Jeg har ofte, saavel som Privatmand som i min offentlige Stilling, havt Leilighed til at see, hvilken Skade der er forarsaget derved, at man paa en uforsigtig Maade har borttaget Materiale fra Forstranden — idet jeg iøvrigt strax skal bemærke, at jeg ved Forstranden forstaaer den Deel af Stranden, der ved daglig Bølge er bedækket af Havet. Det er ikke sjældent Tilfælde, at Borttagelsen af ikke ret mange Steen har kunnet foranledige stor Skade, saavel for den Private som for det Offentlige, og at der bør være et Værn mod sliq Skade kan neppe være tvivlsomt; enhver Grundeier kan efter min Mening forlange, at hans Nabo, eller hvem der ellers kan have Interesse af at borttage sliq Gjenstande fra Rhyten, ikke forarsager ham stor Skade; men de Middel, man hidtil har havt til at værges sig derimod, have været temmelig ufuldstændige. Deels har det været